

KARTA PRODUKTOWA

Nazwa skrócona

ALU-170-200-L3-(25)

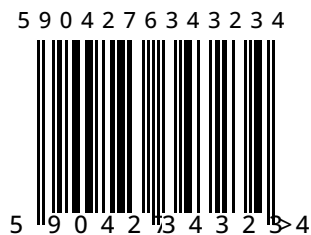
Pełna nazwa

Regulowany wspornik ALU 170-200 mm do tarasów wentylowanych z wbudowanym dystansem 3 mm pod płyty - ognioodporność klasy A1

DANE PODSTAWOWE

Grupa produktowa	Alu
Zastosowanie	• płyty tarasowe
Kod	107.090111

EAN

DANE TECHNICZNE

Wysokość minimalna	170 mm
Wysokość maksymalna	200 mm
Typ regulacji	płynna
Całkowity wymiar produktu - długość	130 mm
Całkowity wymiar produktu - szerokość	130 mm
Całkowity wymiar produktu - wysokość	179 mm

Średnica głowicy (górny talerz) Ø 120 mm (113 cm²)

Średnica podstawy Ø 130 mm (132 cm²)

Waga ~0.49 kg

Wytrzymałość na obciążenia do 3000 kg (30kN)

Odporność ogniowa A1

Zakres temperatur od -20°C do 65°C

Kolor srebrny

Gwarancja obowiązkowa Ograniczona 10-letnia gwarancja na zastosowania mieszkaniowe i komercyjne

Kraj produkcji: Polska

Nazwa materiału Stal ocynkowana, Aluminium wsporniki, Stal nierdzewna

Procent z recyklingu 0 %

Wpływ na środowisko/typ odpadu • odpad nieszkodliwy - możliwy do recyklingu

Przeznaczenie / Zalecane miejsce zastosowania / typ projektu • do stosowania na zewnątrz

Co można ułożyć

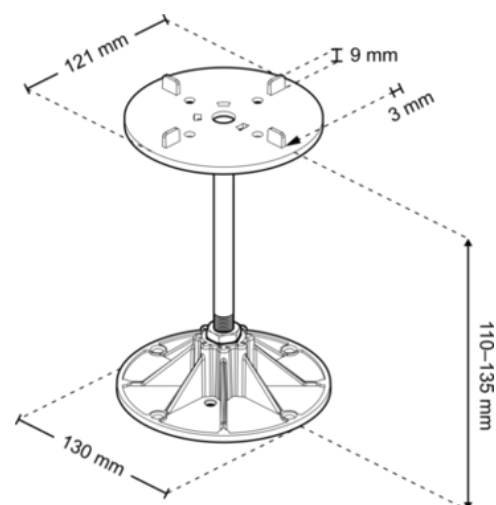
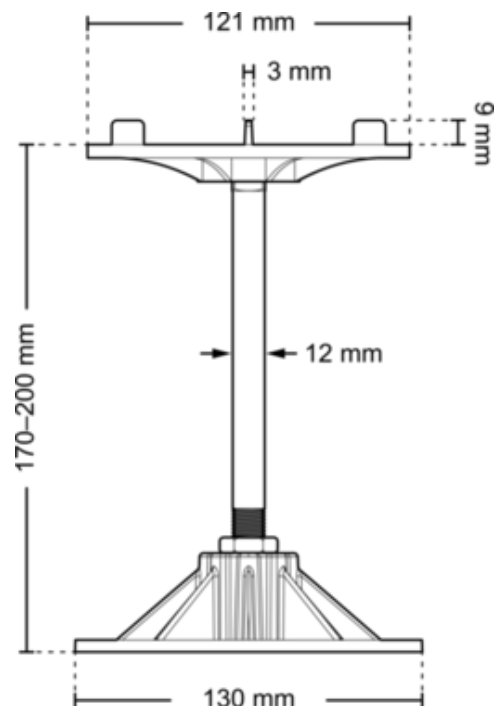
- płyty betonowe
- płyty kamienne
- płyty ceramiczne

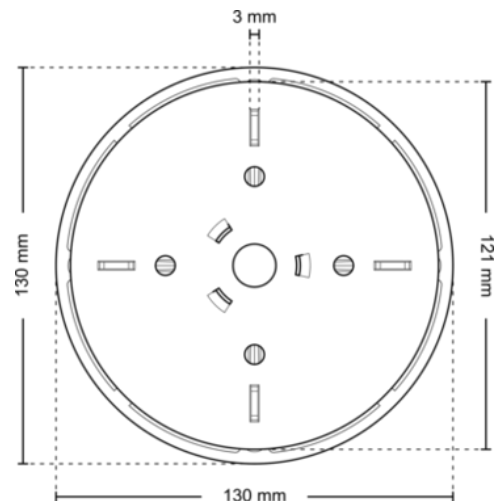
Składa się z

Regulowany wspornik ALU 170-200 mm do tarasów wentylowanych z wbudowanym dystansem 3 mm pod płyty - ognioodporność klasy A1

CERTYFIKATY

Produkt certyfikowany przez Instytut Techniki Budowlanej. KRAJOWA OCENA TECHNICZNA ITB-KOT-2022-2174

INFORMACJE LOGISTYCZNE

Opakowanie	Ilość sztuk	Waga opakowania	Waga pustego opakowania	Paleta	Ilość opakowań na palecie	Ilość sztuk na palecie	Waga palety	Waga pustej palety
PUDŁO KLAPOWE 500x300x200	25	12 kg	0.381 kg	PALETA DREWNIANA 120x100x220	80	2000	1024 kg	18 kg

Cechy charakterystyczne

Cechy charakterystyczne serii ALU

- Wbudowana głowica samopoziomująca od 0 do 6%
- Odporność ogniowa klasy A1
- W całości wykonana z metalu
- Do stosowania w projektach o podwyższonych wymaganiach przeciwpożarowych
- Lekka konstrukcja aluminiowa

Zastosowanie

Zastosowanie tarasów wentylowanych:

System tarasów wentylowanych znajduje szerokie zastosowanie w nowoczesnym budownictwie mieszkaniowym, komercyjnym i użyteczności publicznej. Rozwiązanie to przeznaczone jest do wykonywania:

- tarasów, balkonów i loggii
- dachów użytkowych i zielonych
- stref rekreacyjnych przy budynkach
- ciągów pieszych, pomostów i placów
- przestrzeni nad instalacjami technicznymi wymagającymi łatwego dostępu serwisowego.

System umożliwia szybki montaż bez użycia zapraw i klejów, zapewniając swobodny odpływ wody oraz wentylację pod całą powierzchnią tarasu. Dzięki regulowanym wspornikom i/lub konstrukcji na legarach pozwala na niwelowanie spadków i różnic wysokości podłoża.

Taras wentylowany są rozwiązaniem szczególnie polecanym tam, gdzie liczy się:

- trwałość i odporność na warunki atmosferyczne

- estetyczny wygląd i równa powierzchnia
- łatwy dostęp do warstwy izolacyjnej i instalacji
- możliwość szybkiej modernizacji lub wymiany nawierzchni

Przeznaczone do wykonywania podniesionych tarasów wentylowanych z płyt lub desek układanych na legarach. Szczególnie polecane w projektach o podwyższonych wymaganiach przeciwpożarowych, gdzie konieczne jest zastosowanie materiałów niepalnych.

Zalety

Zalety tarasów wentylowanych:

- Regulacja wysokości i poziomu – możliwość precyzyjnego wypoziomowania powierzchni bez konieczności wylewek
- Skuteczne odwodnienie – szczeliny w tarasie odprowadzają wodę do przestrzeni pod tarasem
- Łatwa konserwacja – dostęp do instalacji i podłoża bez demontażu całej konstrukcji
- Łatwa konserwacja – dostęp do instalacji i podłoża bez demontażu całej konstrukcji
- Izolacja termiczna i akustyczna – warstwa powietrza pod płytami poprawia komfort użytkowania
- Szybki montaż i demontaż – możliwość ponownego użycia elementów przy zmianie aranżacji
- Trwałość – odporność na warunki atmosferyczne i obciążenia użytkowe

Zalecenia montażowe

Taras wentylowany nie wymaga trwałego zakotwienia w podłożu. Należy zapewnić swobodny odpływ wody i wentylację pod całą powierzchnią tarasu. Podłoże musi być równe, stabilne i nośne. Należy zapewnić spadek min. 1,5–2% w kierunku odwodnienia. W przypadku większych obciążeń - zagęścić siatkę podpór. Wyrównać wysokość tarasu za pomocą regulacji wsporników. W miejscach dylatacji budynku zachować szczelinę i uszczelnić elastycznymi elementami. Nie można ustawiać wsporników jeden na drugim - czyli ustawiać tak że podstawa wspornika górnego jest ustawiana jest na kapeluszu górnym wspornika dolnego. Otwory w podstawie służą wyłącznie do układania wsporników podczas pakowania. Regulacja wysokości odbywa się poprzez obracanie śruby lub podstawy wspornika. Po wyregulowaniu zaleca się dokręcić nakrętkę kontrującą za pomocą klucza. Zaleca się używanie niepalnych podkładek pomiędzy płytą a głowicą wsporników w celu wygłuszenia ewentualnych dźwięków powstających w trakcie chodzenia. Wymagana jest podkładka wygłuszająca przy układaniu płyt ceramicznych bezpośrednio na głowicy. Zalecenia dla tarasu z płyt: Przed rozpoczęciem montażu należy dokładnie przeanalizować dokumentację techniczną oraz pozostałe wytyczne, w tym związane z instalacją płyt posadzkowych. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na wskazane miejsca podparcia tych płyt. Zawsze należy stosować się do zaleceń producenta płyt, aby upewnić się co do przydatności wyrobów do montażu w systemie wentylowanym oraz określić liczbę podstawek/wsporników przypadających na 1 m². Zalecana jest kwalifikacja płyt typu „SAMONOŚNYCH” w klasach T7 i T11 zgodnie z normą EN 1339:2004-02. Wsporniki ustawić zgodnie z wymiarami płyt – standardowo co 40–60 cm, w narożnikach - wg zaleceń producenta płyt. Płyty układać od narożnika, opierając je na czterech wspornikach. Zachować szczeliny dylatacyjne między płytami 3 mm. Wzdłuż ściany należy wyciąć 2 dystanse z głowicy. Sprawdzać poziom i stabilność każdej płyty, korygować ustawienie wsporników. Taras powinien posiadać ograniczenie brzegowe dookoła jego powierzchni zapobiegające rozsunięciu się płyt. W przypadku braku możliwości wykonania obrzeża brzegowego należy zabezpieczyć ostatni rząd wsporników i płyt przez przesunięciem przy pomocy kotew lub kleju. W celu uniknięcia poruszania się płyt na wspornikach układane płyty muszą być idealnie płaskie, równej grubości a powierzchnia od spodu przylegająca do kapelusza wspornika równa i gładka.

Narzędzia

- Miara - Poziomica - Sznurek traserski lub laser krzyżowy - Ołówek lub marker budowlany - Łata murarska - Młotek gumowy - Rękawice robocze - Okulary ochronne - Ochronniki słuchu - Maski przeciwpyłowa - Brzeczczot do metalu lub wyrzynarka z nożem do metalu do przycinania elementów - Klucz M12 do przykręcania nakrętki kontrującej

Zalecenia użytkowe

Taras wentylowany przeznaczony jest do użytkowania zgodnego z jego przeznaczeniem – jako powierzchnia rekreacyjna. Nie należy przeciążać punktowo płyt (np. stawiając bardzo ciężkie przedmioty na małej powierzchni). Unikać uderzeń mechanicznych mogących uszkodzić płyty lub konstrukcję wsporczą. Powierzchnię tarasu należy regularnie zmiatać, usuwać liście, piasek i zanieczyszczenia, które mogą gromadzić się w szczelinach. Minimum raz w roku sprawdzić stabilność płyt i wsporników. Po zimie lub po intensywnych opadach skontrolować drożność systemu odwodnienia. W razie stwierdzenia luzów lub uszkodzeń – wykonać regulację lub wymianę elementów. W przypadku konieczności dostępu do przestrzeni pod płytami (np. instalacje, odpływy) należy je ostrożnie podnieść przy użyciu odpowiednich chwytaków lub podnośników. W przypadku konieczności dostępu do przestrzeni pod płytami (np. instalacje, odpływy) należy je ostrożnie podnieść przy użyciu odpowiednich chwytaków lub podnośników. W przypadku poślizgowej nawierzchni stosować maty antypoślizgowe lub dodatkowe powłoki ochronne np. w okolicach basenu. Informacja dotycząca kwestii estetycznych związanych z pojawianiem się patyny oraz nalotów przypominających wykwit solny na aluminiowych wspornikach ALU. Zjawisko to jest naturalnym procesem fizykochemicznym, który nie wpływa na parametry techniczne ani na deklarowaną nośność produktu wynoszącą do 3000 kg. Białe osady lub plamy pojawiające się na powierzchni są wynikiem utleniania aluminium, czyli pasywacji. Jest to naturalny mechanizm ochrony metalu, a nie oznaka pogorszenia jakości czy przyspieszonego starzenia. W wyniku ekspozycji na wilgoć i tlen – szczególnie w środowiskach miejskich o podwyższonym stężeniu CO₂ i związków siarki – aluminium tworzy twardą warstwę tlenku glinu. Warstwa ta zapobiega głębszej korozji i chroni integralność strukturalną wspornika. Kluczowe informacje techniczne: Integralność strukturalna: Zmiana ma charakter wyłącznie powierzchniowy i estetyczny. Nie wpływa na ogólną żywotność produktu ani jego odporność ogniową klasy A1. Nie występuje

zjawisko korozji wżerowej. Czynniki środowiskowe: Zanieczyszczenia obecne w powietrzu miejskim (np. chlorki) mogą powodować krystalizację przypominającą sól. Jest to zjawisko typowe dla produktów aluminiowych eksploatowanych na zewnątrz w miejscach, gdzie powierzchnia nie jest regularnie obmywana przez opady atmosferyczne. Stabilizacja powierzchni: Proces utleniania jest najbardziej aktywny w okresie od 12 do 18 miesięcy po instalacji. Po tym czasie wygląd powierzchni stabilizuje się, stając się matowoszary i bardziej jednolity. Konserwacja i czyszczenie: Jeśli osad pojawił się przed montażem (np. w wyniku zawilgocenia opakowań zbiorczych), można go usunąć mechanicznie przy użyciu miękkiej szczotki nylonowej i wody. Należy jednak uwzględnić, że warstwa tlenkowa z czasem odtworzy się samoistnie, zapewniając metalowi trwałą ochronę. W systemie tarasów wentylowanych wsporniki pozostają niewidoczne pod nawierzchnią z płyt, w związku z czym naturalny nalot nie wpływa na ostateczny efekt wizualny inwestycji.